

Ene kan Landsthinget ikke sætte igjennem, det Andet kunne vi ikke sætte igjennem. Vi hævdede derfor til det Yderste, at dette ene Punkt ikke maatte opgives, ialtsald ikke før det var blevet notorisk ved en Afstemning, at det blev nødvendigt til Syvende og sidst for at undgaa at komme ind i en Tilstand, som intet Menneſte kunde overſe.

Da jeg har Ordet — jeg havde ikke tænkt paa at tage Ordet idag — ſkal jeg endnu ſige, at, naar den ærede Ordfører for Flertallet (Bloug) yttrede, at det forekom os Alle, at man ikke kunde forſvare at lade de Smaa undvære Tillæg, fordi de høierelønnede Embedsmænd ikke kunde faae det, ſaa veed jeg ikke, om den ærede Ordfører mente alle de 20; men hvis den ærede Ordfører mente alle os, ſom tidligere have ſtemt ſammen om dette Punkt, ſaa forholder det ſig ikke ſaa. Vi have aldrig i denne Sal negtet de lavere lønnede Embedsmænd noget Tillæg; vi have endog villet tilbyde dem et noget større Tillæg end det, ſom Folkethinget har villet give dem, idet vi til Syvende og ſidst ere komne til at ſtaa ſaaledes, at det Tillæg, Folkethinget tilbød de lavere Lønnede, vilde for dem, der fik det høieſte Beløb, blive 192 Kr., medens vi tilbød 240 Kr.; men ſamtidig have vi ſagt, at der ikke var den allerſjerneste Grund til at ſtille den Betingeſe, at diſſe kun maatte faae det; vi have ſagt, at ligesaa godt ſom de Smaa ſkulde have det, ligesaa godt ſkulde de Store have det, og da jeg ſtod her ſom Ordfører for Udvalget angaaende den ſerlige Lov om Lønningstillæget, hævdede jeg, ſom jeg endnu hævder, at fuld Ret og Billighed er kun det, at de, der komme ind under ſamme Vilkaar, faaens Behandling. Skulle de lavere lønnede Embedsmænd have Tillæg, bør ogſaa de høiere have det. Der gives ikke Almiſſe til de lavere Lønnede, og der er aldrig forlangt Almiſſe til de høiere Lønnede, men der er blevet forlangt, hvad der er ret og billigt, at Embedsſtanden ikke ſkulde komme til at lide under de Forhold, ſom alle vi andre Statsborgere tjente ved. Det var Landsthingets Standpunkt, og det tror jeg er det endnu den Dag idag, om vi ogſaa nu blive tvungne til at gaa en anden Vet.

Formanden: Det er en Regel, vi pleie at følge, at der ikke let her i Salen tales videre om, hvad der er foregaaet i Udvalg. Der er idag blevet afveget derfra lige fra Begyndelſen, og det har ikke kunnet være anderledes, end at denne ſerlige Leilighed har maattet give nogen Anledning dertil; ſen man maa vogte ſig for at komme for vidt, og ſaameget mindre tage det let med den rette Grændſe, ſom her er Tale om et Fællesudvalg, altsaa ogſaa om Medlemmer, der

ikke ere tilſtede, men høre hjemme i det andet Thing.

Brasch: Det er egentlig ogſaa med Hensyn til den ſidſte Bemærkning, at jeg har udbedet mig Ordet. Det forekommer mig mindre tilfredsſtillende for Landsthingets Udvalgs Medlemmer, at det fremhæves, at der er Uenighed mellem Høiere, ſom man vel kan kalde det. Jeg haaber, at den Uenighed, der ſynes at have været paa et enkelt Tidspunkt, ikke vil have noget større Omfang. Naar jeg dernæſt ſkulde gjøre en Bemærkning, ſaa ſkulde det være den, at det forekommer mig, at de to Mindretal, der nu idag her have haft Ordet, ikke have opfattet Stillingen ganſke helbig, naar de have ladet ſig det være magtpaaliggende i den Grad at udbytte Reſultatet af Overenſkomſten ſom en ſaadan, at den var i høi Grad utilfredsſtillende for Landsthinget. Det kan jeg paa ingen Maade tiltræde; men jeg kan aldeles ſlutte mig til den ærede Ordfører for Flertallet, naar han ſiger, at tager man hele Situationen ſom den er, ſaa maa man indrømme, at man i høi Grad har faaet Gyldeſtjørelſe ved det, man har opnaaet. Den ærede 2den Landsthingsmand for 7de Kreds (Johansen) har ved en tidligere Leilighed udtalt et levende Onſke om, at Landsthinget maatte viſe Beredvillighed til at tage mod Lovforſlaget, ſaaledes ſom det dengang forelaa, og han mente, at man derved vilde opnaa, at der vilde blive en ganſke anden Opfattelſe i Landet om de forſkjellige Faktorers Stilling, Folkethingets og Landsthingets Stilling; man vilde da indrømme, at Landsthingets Stilling var i høi Grad tilfredsſtillende. Nu har det ærede Medlem vel ikke opnaaet det fuldtud, men han vil ialtsald have gjort den Erfaring, at Landsthinget ved denne ſom ved andre Leiligheder altid har for Die, hvad der baader det Heles Vel, og jeg haaber ogſaa, at denne Opfattelſe vil det ærede Medlem bidrage Sit til at udbrede i vide Kredſe.

Rosenørn: Jeg vilde ønske, at det, den ærede Taler nu ſidſt udtalte, virkelig maa gaa i Opfyldelſe. Jeg tvivler ikke paa, at Majoritetens Forſlag vil blive vedtaget her idag, uagtet jeg beklager det. Jeg har egentlig reift mig, fordi jeg fandt det naturligt, at der kom en Udtalelſe fra et Medlem af Thinget, ſom ikke har været Medlem af ſelve Fællesudvalget, og jeg vil da ſørſt gjøre Rede for, hvorledes jeg opfattede den ærede Ordfører, da han motiverede den Stilling, ſom Majoriteten i Fællesudvalget har indtaget. Naar jeg ſkal ſige, hvad Indtryk hans Udtalelſer have gjort paa mig, maa jeg egentlig ſige, at jeg be-